

László király IV. (1262—1290.) Uralkodása alatt a budai zsinat parancsot adott a papoknak, hogy a színészeket, bohókodókat s tréfálókat figyelembe ne vegyék. (Honművész, 1837. 28. szám, 221. oldal.)

László Lilly, színésznő, sz. 1905-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1925. máj. 1-én. Góth Sándor magánövendéke volt.

László Margit, kardalosnő, sz. 1909-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1925-ben.

László Mária, színésznő, sz. 1893-ban, Pacsán, Gömör m. Színpadra lépett 1912-ben. Faragó Ödön színiiskoláját végezte.

László Miklós, színész, »Tihanyi« név alatt működött; 1863-ban debreceni diák volt és 1866-ban lett színész. Írt egy színdarabot: »Polgári és erényes«, vígj. 4 felv. Bauernfeld után magyarosította. Előadták 1840. máj. 22. Pesten.

László Miklós, színész, sz. 1903-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1924-ben. 1927. óta a Vigszínház tagja. Epizód-szerepekben kiváló sikerei vannak. 1928-ban elnyerte az Incze Sándor-féle epizód-alapítvány-díjat, abból az alkalomból, hogy az »Uri muri« c. vj. csaposlegényével és a »Hókuszpókusz« c. vj. törvényszéki szolgájának szerepével keltett feltűnést.

László Rózi, színésznő. 1908. aug. 29-től a budapesti Bonbonnière Cabaret bérelője volt.

László Tivadar, színész, sz. 1888. aug. 24-én, Debrecenben. 1910-ben lépett a színpályára.

Lászlófi Venczel Bódog, színiigazgató, sz. 1865. júl. 8-án, Szabadkán. Színpadra lépett 1881-ben, Bánfalvi Béla színiigazgatónál. — Neje: Feleky Zsuzsanna, színésznő, sz. 1869. febr. 18-án, Nagygalamfalván, (Udvarhely m.), megh. 1925. aug. 7-én, Aradon. Színészegyesületi tag lett 1910-ben.

Lászlófi Venczel Gyula, színész, sz. 1886. jan. 2-án, Borosjenőn, megh. 1919. márc. 16-án. 1910-ben lépett a színpályára.

Lászlófi Ibolyka, színésznő. (Lásd: Biró László címszónál.)

Lászlófi Venczel Iona, színésznő, sz. 1893. máj. 3-án, Óbesenyőn, Torontál m. Színpadra lépett 1910-ben.

Lászlófi Lajos, színész, sz. 1903-ban, Budapesten. Színi pályára lépett 1918-ban.

Lászy Vilmos, színiigazgató, sz. 1838-ban, Tállya községben, Zemplén m., megh. 1891. júl. 15-én, Budapesten. Szülői jó módu polgárok voltak. 1857. máj. 1-én lépett színpadra, Pázmán Mihály társulatánál, Egerben. Onnan Kassára ment, ahol mint elsőrendű jellemkómikus és rendező 1870-ig működött. Tőle Kocsisovszky Jusztinhoz szerződött Győrbe. Ezalatt tekintélyes pénzre tett szert, mire igazgatásba fogott. 1872-ben már jónévű vidéki direktor. Mint ilyen különösen Kassán sokáig élvezte a közönség kitüntető szeretetét. 1882. máj. 27-én Sátoraljaujhelyen megünnepli 25 éves jubileumát a »Boccaccio« c. operettben. Ezután nyugalomba vonult. 1883. aug. 13-án szélütés érte. Temetése alkalmával — utolsó kívánsága szerint — Németh János és Kiss Mihály. a Budai Színkör tagjai elénekelték a »Kalapom szememre vágom« kezdetű dalt, utána Lukácsy Sándor búcsúztatta. Eltemették a németvölgyi temetőbe. Színpadjaink számára több színművet ültetett át magyar nyelvre. Ismertebb fordításai ezek: »El-sikkasztott és íme megkerült«, vj. 1 felv. Írta: Langer. Bem. 1863. febr. 6. Kassán. »A mostani cipészinasok«, népsz. 3 felv. Berle Alajos után. Zen. szerz. Stenzel Ferenc. Bem. 1865. nov. 5. »Az asperni kém, vagy a hős leány«, népies szmú 3 szakaszban. Megerle J. után. Bem. 1865. nov. 12. »Az utolsó zsidó vagy a polgári házasság«, korszerű jellemrajz 5 szakaszban. Írta Fels R. és Schnitzer A. Bem. 1868. nov. 15. »A gyöngysor«, szmú 2 szakaszban. Írta Holtei Károly. Zen. szerz. Müller Adolf. Bem. 1869. ápr. 22. »Farsangi fánkok«, farsangi boh. dalokkal és tánccal, 5 szakaszban, 1871. Írt egy eredeti színművet is, címe: »A mádi zsidó«, népsz. 3 felv. Zen. szerz. Tombor Aladár. Bem. 1890. máj. 18. Városligeti Színkör. — Neje: Kövesi (Nehezovits) Etel, előbb naiva, majd szendeszínésznő, később